ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Κ.Β.8Β

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΒΕΡΟΙΑΣ
Αριθ. εισ. 11/1960
ΔΩΡΕΑ Δημητριάδου
Παπαδοπούλου

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ -ΒΕΡΟΙΑΣ
K.B. 8Β

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀριθμ. 22. α. 1801 Ι.

Ἀκολουθία εἰς τοὺς
μεγαλομάρτυρας Κήρυκον καὶ
Ἰουλίτταν

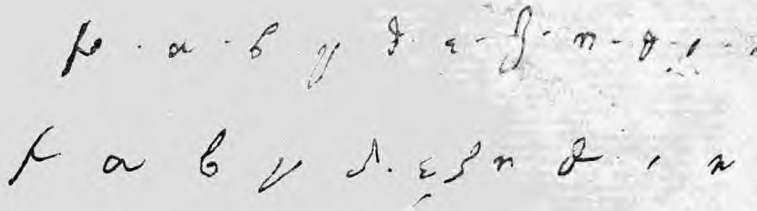

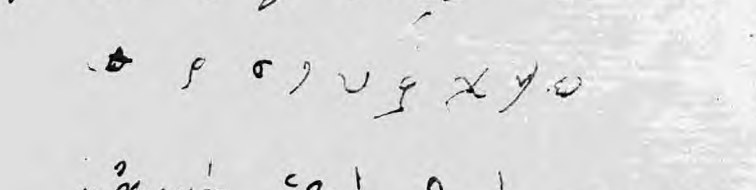

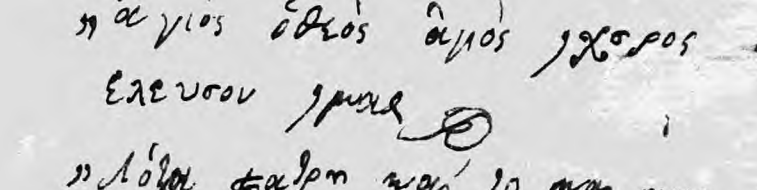

ΕΘΝΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΕΡΕΥΝΩΝ * 1941

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Π.Μ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

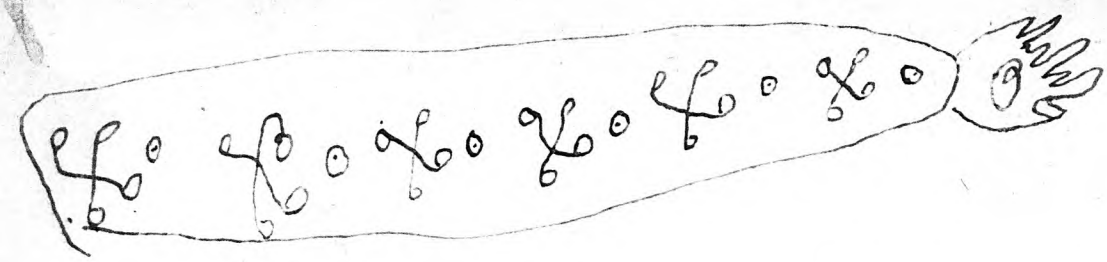

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

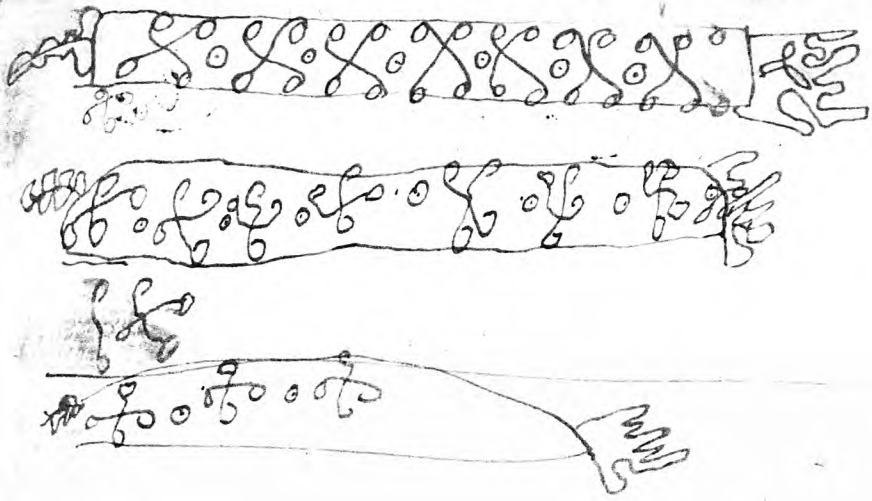

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

α'.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὀλοθέλης, ὃλην νύκτα δὲ ἀνιέτων, πανδολυναίμιος δὲ ἐρέμνος:

δόξα. ἦκος. π. α'.

αὖε μὴ θεαίσασθε ἀθανάτης ξείνον ἐόντα μηκάδες ἀδὲ δόξον. Ἰὼ ἐώσατε νήδιον, ἰσκεδὲ ἄνδα, ἰνεανον ἀὶ φρένας; ἰὼ δὲ θάυρσης, μιλίεα ἐθίσαντε, μὴ ἰδόμενος ἰπήγαγε χῷ ἐδόα; μὴ φίλε μιλίεσσι, λὰξ ἀπαφλὰς ἤδηνε πασμονεύθερος. ἔκτος γὰρ ἐσιν ὁ ξῦσις, ὧν ἐπιφλούνιον ἐς αὐλόν.

καίνων, ἐαυλός.

ἰς μὴ μαιμώσασε, Παναμία ἔφερθένε; Ἰὼ μὴ αὐτομάτη ὀφθε. Ἰὼ αὐλόχλοον ἦτορ; ὀγαῖ ἀάχρονος ἐπιφαλὲς ἀναβαίνησας χόὶ μονογενὴς, ὁ αὐδὸς ἀὴν δὲ ἰπὶ ἀγνὴ ἔφερθεν ἀθρεύσασε σφραγιδὲς, ἐύσφθενὸς ἐπάφησιν, ἀὲ θνητὸ γενόμενος ἀνθρώπους δ' ἐμπλὲς. ἤν ἐς δόα δὲ θρεσσώσων ἰκμενόμενος, ἄλλη ἐν δυσὶ δὲ αὐτῶν, αὐτομάτως γνωσθόμενος. αὐδὲ ἰπείλα, σφραγιδόσαμε μαιμάσασε, ἔμεσθένε χὲς ἐμπλὲς ἐμῶν.

ἀάδε λαγχ ἄνεσος. Φάυλα ἰὰ ἔθνη συνήχθοσαν ἄρμα χὲ συναχθίσουλε ἀζόμενος ἐζαυλίων. Ἰὼ ἀναμμένη ἰὰ ἰαυλα ἐν αὐλοῖς; ἰὰ ἐξεμένης, Ἰὼ ἀπεσσαὶ θοιμῆσαι

ὑμῖν;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροι

ὑμῖν; ἀφορίσατε δὲ τοὺς ἀνδρας ἀφ' ὑμῶν, καὶ ἐκκλησιάσω
ὑμᾶς, καὶ ἀκούσονται τοὺς λόγους μου, καὶ μαθήσονται φοβεῖσθαί
με πάσας τὰς ἡμέρας, ἐφ' ἧς αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ τοὺς
υἱοὺς αὐτῶν διδάξουσιν οὕτως. καὶ προσελθόντες ἐστάθησαν
ὑπὸ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ· τὸ δὲ ὄρος τὸ Σινᾶ ἐκαπνίζετο ὅλον,
διότι κατέβη ἐπ' αὐτὸ κύριος ἐν πυρί· καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς
αὐτοῦ ὡσεὶ καπνὸς καμίνου, καὶ ἐσείσθη πᾶν τὸ ὄρος σφόδρα·
καὶ ἐγένετο φωνὴ κυρίου ἐκ μέσου τοῦ πυρός. καὶ ἐλάλησεν
κύριος πρὸς ὑμᾶς πρόσωπον κατὰ πρόσωπον ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου
τοῦ πυρός, καὶ ἐγὼ ἀνέμεσον κυρίου καὶ ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ τοῦ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν τὰ ῥήματα κυρίου· ὅτι ἐφοβήθητε
ἀπὸ προσώπου τοῦ πυρὸς καὶ οὐκ ἀνέβητε εἰς τὸ ὄρος. καὶ
εἶπεν· ἐγὼ κύριος ὁ θεός σου, ὃς ἐξήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου
ἐξ οἴκου δουλείας. οὐκ ἔσονταί σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ.
οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον οὐδὲ πᾶσαν ὁμοίωσιν ὅσα ἐν τῷ
οὐρανῷ ἄνω καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν
ὑποκάτω τῆς γῆς· οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς οὐδὲ μὴ λατρεύσῃς
αὐτοῖς· ἐγὼ γάρ εἰμι κύριος ὁ θεός σου ἰσχυρὸς ζηλωτὴς ἀποδιδοὺς
ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεὰν τοῖς
μισοῦσίν με, καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἐμὲ ἀγαπῶσιν καὶ
τοῖς φυλάσσουσιν τὰ προστάγματά μου. οὐ λήμψῃ τὸ ὄνομα
κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ· οὐ γὰρ μὴ καθαρίσῃ κύριος
τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ.
μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἁγιάζειν αὐτήν· ἓξ ἡμέρας
ἐργᾷ καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ
σάββατα κυρίῳ τῷ θεῷ σου· οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον σὺ
καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου καὶ ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη
σου καὶ τὰ κτήνη σου καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν ταῖς πόλεσίν σου·
ἵνα ἀναπαύσηται ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου ὡς καὶ σύ.
μνήσθητι ὅτι δοῦλος ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐξήγαγέν σε
κύριος ὁ θεός σου ἐκεῖθεν ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι
ὑψηλῷ· διὰ τοῦτο ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου ποιεῖν τὴν
ἡμέραν τῶν σαββάτων. τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα
σου, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ μακροημερεύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς ἧς
κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι. οὐ μοιχεύσεις. οὐ φονεύσεις.
οὐ κλέψεις. οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν
ψευδῆ. οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου· οὐκ
ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου οὐδὲ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ
οὐδὲ τὸν παῖδα αὐτοῦ οὐδὲ τὴν παιδίσκην αὐτοῦ οὐδὲ τὸν μόσχον
αὐτοῦ οὐδὲ τὸν ὄνον αὐτοῦ οὐδὲ πάντα τὰ κτήνη αὐτοῦ οὐδὲ
πάντα ὅσα τοῦ πλησίον σού ἐστιν. πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα
ἐλάλησεν κύριος πρὸς πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ὑμῶν ἐν τῷ ὄρει
ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς καὶ τῆς νεφέλης καὶ τοῦ γνόφου φωνὴν
μεγάλην, καὶ οὐ προσέθετο· καὶ ἔγραψεν αὐτὰ ἐπὶ δύο πλάκας
λιθίνας καὶ ἔδωκεν μοι. καὶ ἐγένετο ὡς ἐγὼ ἤκουσα τὴν φωνὴν
ἐκ μέσου τοῦ σκότους τοῦ ὄρους καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο πυρί,
καὶ προσήλθετε πρός με πάντες οἱ ἀρχηγοὶ τῶν φυλῶν ὑμῶν
καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν καὶ εἴπατε· ἰδοὺ ἔδειξεν ἡμῖν κύριος
ὁ θεὸς ἡμῶν τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τὸ μέγεθος αὐτοῦ καὶ τὴν
φωνὴν αὐτοῦ ἠκούσαμεν ἐκ μέσου τοῦ πυρός· σήμερον ἑωράκαμεν
ὅτι λαλεῖ κύριος πρὸς ἄνθρωπον καὶ ζῇ ἄνθρωπος· καὶ νῦν
τί ἀποθνῄσκομεν; καὶ γὰρ καταφλέξει ἡμᾶς τὸ πῦρ τὸ μέγα
τοῦτο· ἐὰν γὰρ προσθώμεθα τοῦ ἀκοῦσαι τὴν φωνὴν κυρίου
τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἔτι, καὶ ἀποθανούμεθα. τίς γὰρ ἐστιν πᾶσα
σὰρξ ἥτις ἤκουσεν φωνὴν θεοῦ ζῶντος λαλοῦντος ἐκ μέσου τοῦ
πυρὸς ὡς ἡμεῖς καὶ ἔζησεν; προσελθὲ σὺ καὶ ἄκουσον πάντα
ὅσα ἐὰν εἴπῃ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ σὺ λαλήσεις πρὸς ἡμᾶς
πάντα ὅσα ἐὰν λαλήσῃ κύριος ὁ θεὸς πρὸς σέ, καὶ ἀκουσόμεθα
καὶ ποιήσομεν. καὶ ἤκουσεν κύριος τὴν φωνὴν τῶν ῥημάτων
ὑμῶν ἐν τῷ λαλῆσαι ὑμᾶς πρός με, καὶ εἶπεν κύριος πρός με·
ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν ῥημάτων τοῦ λαοῦ τούτου ἃ ἐλάλησαν
πρὸς σέ· καλῶς πάντα ὅσα ἐλάλησαν. τίς δώσει καὶ γένοιτο
καρδία αὐτῶν τοιαύτη ἐν αὐτοῖς τοῦ φοβεῖσθαί με καὶ φυλάσσεσθαι
πάντα τὰ προστάγματά μου πάσας τὰς ἡμέρας, ἵνα εὖ αὐτοῖς
γένηται καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα; πορεύου εἰπὸν
αὐτοῖς· ἀποστράφητε εἰς τὰς σκηνὰς ὑμῶν· σὺ δὲ ὧδε στῆθι
μετ' ἐμοῦ, καὶ λαλήσω πρὸς σὲ πάσας τὰς ἐντολὰς καὶ τὰ
προστάγματα καὶ τὰ κρίματα, ἃ διδάξεις αὐτούς, καὶ ποιήσουσιν
ἐν τῇ γῇ ἧς ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς κατασχεῖν αὐτήν. καὶ
φυλάξεσθε ποιεῖν καθότι ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὑμῖν·
οὐκ ἐκκλινεῖτε οὔτε εἰς δεξιὰ οὔτε εἰς ἀριστερά· ἐν πάσῃ τῇ
ὁδῷ ᾗ ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὑμῖν πορεύεσθε, ἵνα ζῆτε
καὶ εὖ ὑμῖν γένηται καὶ μακροημερεύσητε ἐν τῇ γῇ ἧς κληρονομήσετε.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σαλε τὸν βασιλῆ καὶ σὺν αὐτῷ, μαθητὰς ἀγαπᾶν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν. ἐνωπιόν σου πᾶσα ἡμέρα ἐστὶν ὡσεὶ χίλια ἔτη, καὶ ἡ νὺξ ὡσεὶ φυλακὴ παρερχομένη. ὁ ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος.

ἦχος α'.

Ἡμέραν ἁγίαν, καὶ σεβασμίαν ἑορτὴν, καὶ πανήγυριν ἐπίσημον, ἡ τῶν ἁγίων ἀποστόλων σύναξις, ἐν ἀγαλλιάσει πνευματικῇ ἑορτάζει, καὶ πανηγυρίζει τῇ σήμερον· ἐν ᾗ ἐκ τῆς ἀπάτης τοῦ κόσμου, καὶ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, ἐλευθερωθέντες, τῷ ἀληθινῷ φωτὶ τῆς γνώσεως, καὶ τῇ ἀληθείᾳ τῆς πίστεως, ἐπιστώθημεν

Ἀναβαίνει.

Γαίνιε Ἰέρου καὶ ὀβρέχνε, Δημοκρίτου ἐκδόσις. ὀλιγωρεῖ
ἀνεβλαίσητος παρόδοις ὀλισθηρὰς, ἀκαλύπτα ἐσανοίξομαι,
καὶ παλαίνιος ἐμαύλος. καὶ ἐξ ἀνάγκης ὀλίμιος ἔφυτις,
πάλιτος ὀλεμώνυμος. ἔφασαν γαῦ μυήμονι, ἢ
λιπάνε ἔκπλαγε, ἀνάξιτος καλαφαλίσαντλε, ἀκέφαλε
νας ἰπποκόπης, ἄξιος ἀπόμισανδ. πλεῖξανδρε ἀπαισίδε
ἔκοθε, καὶ ἐφεστώνεγε ἰπὶ ἄγιαν λειπάδα. ὄθεν
καὶ ἔγκλιδι ἔφαγε ἐκόμη. ἐμβλῆτε δόξασανδι, κε
ἐφὶ λιθάκε ἐγκαῖν, ἐλεινόδε ἰπὶ πόρμον, καὶ ὀ
ὀε ἰπὶ ἀγκάκε ἐγκαῖν:

Καὶ ἐγκαῖν. Δημόκριτον.

Ἔνδε ἐγκαῖν κλίνιν ἀναγκαῖν ἐγκαῖν, ἐκλῆγε κε ἐκε λῆθκε.
ἐλικτέσα ἰπὶ λιθάκε ὀλεμεφαιλῆν. ἄγκα φανίλις καὶ ἀλκε
μιλίσσοι. κλῆγε ἐμόνη φεροσόδε ἰπὶ ἀγκάκε ἐγκαῖν.

Εἰς Ἰπποκράτην.

Ἐκκαῖ φεροσόμενε.

Ἔκκλος Α, Δ.

Ὦ λε φεροσόδε Δαίμονες, ὀδεγλῆς γαστρῶν, ἰπὶ λειπάδαν ἐ
πόκλε, ἀνάκλιδι φαύγομαι, καὶ ἀνάλεσιον ἔγκαιν, καὶ
κλινοβλίσσας κλέγκαν ἀσπάκλε, ἰπὶ νίκας σκέλος φεροσόκε
σε λῆθκε. ὠφεροσκαίγκανος, ἰκαλάκ φαύλαλε, ἐ
φεκ ἐγκαῖν, ἀκὶ ἰπὶ ἄγκαν ἀύλε, λαγκάνλαν ἀθλίκ
ον:

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Στ: Δαυιτικὸς ὄθεος εἰς τὸν ἅγιον αὐτοῦ.

Ἰδιόμελον θεόφρονος, εἰς τὴν ἁγίαν πεντ. ὡς ἐξέλα τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς δουλείας, καὶ ἀγγέλους ἐλάτους, ἐπιστήλας τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν, καὶ ἐν ἐρυθρᾷ κατεπόντισε, οὕτω καὶ ἡμᾶς ἐλεήσας, σώσῃ ὁ θεὸς, ἡμῶν ἀναβοώντας σοι· ἀλληλούϊα.

Στ: Τὸν ἅγιον τοῦ εἰπεῖν αὐτὸν· εὐθυνεῖτε.

Ἰδιόμελον θεόφρονος, ὡς ἐκ πέτρας ἀκμῆς, πηγὴν ἐξαγαγόντα τοῦ σῶσαι λαόν, ἐπιστήλας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ, ἐν τῇ ἐρυθρᾷ καταποντίσαντα, οὕτω καὶ ἡμᾶς ἐλεήσας, σῶσαι ὁ θεὸς, ἡμῶν ἀναβοώντας σοι· ἀλληλούϊα.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ΄. δ΄ δ

Ἐκτείνας τὴν ἀκάθεκτον ἀκμήν σου, καὶ μαστιγώσας τὴν ἀσέβειαν· θανάτου ἀπροσδέκτως, ὧν ὁδυρμοῦ ἐπλήρωσε τοὺς ἐχθρούς· ἀνωθεν ὄντως ἔκτισας, καὶ σώζῃ ἡμᾶς· ψυχὰς σῶσαι σου. 15 16 5 17 16

Καὶ νῦν, θεοτοκίον. 6 6 6 6

Ἀπαύστοις πρεσβείαις σου, ἀκοιμήτοις ὧν ὀδυνῶν, καὶ ὁδοὺς ἡμῶν κατεύθυνον, σωτηρίους ἀπαλλαγῆναι καὶ θλίψεως.

Ἀναβαθμοὶ πρῶτον. 6

Ἦχος, δ΄.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀπολύτιον, ἦχος α΄.
Τοῦ μὲν σφραγισθέντος.

Τὴν ἄφθονον ζωήν, ἀπορρώνουσι φοβοῦντες, οἱ
Μαθηταὶ σὺν Χριστῷ, ἐχθρὰν ἐνέδραν προθύμως, ἐνδὺς
φάτνης ἀναδυσάμενος, διὰ σὲ λύτης ἀθῳότητος, σὺν-
κρυπτόμενον ἐν τῷ ἐρυθρῷ λαύτης λέμνῃ· ὧν δε-
ήσεσι, λύτρωσαι προσευχόντας σε ῥύσαι, ἀναίμακτης
καὶ θλίψεως.

Εἰς τὸν ὄρθρον Ὄθρος πένης
καὶ πλούσιος, οἱ μυστηρίας σκηνῆς.
δόξα, Ἀπολυτίκιον, ἦχος α΄. Τοῦ λάθρου σε φωτός.
σὺν ἀγγέλοις στῖχοι, σὺν μυρίᾳ χαρᾷ, τὰ μυστήρια
ἔχοντες, καὶ σταθέντες ἀθλοφόροις, ἡμῖν σωτηρίαν ἐν ἄστρῳ
καὶ φωτὶ μυσταγωγήσατε, ὅτι ἐθελήσατε, ὑπὲρ ἡμῶν
ἵνα σταυρὸν, καὶ ἐκδύσασθε, ἐν ἐσθῆτι λάσεσθαι,
καὶ θανάτου ἔρυτο.
δόξα, Ἀπολυτίκιον. καὶ νῦν, Θεοτοκίον.
Ἀπὸ ἀρχῆς ἀνωνύμου, ἐπαναρχὴ σαρκίνης, ὑπέδυ
σας, ὑπὲρ γὰρ λόγον, ἀσπόρως ἐτέχθης,
σωθῆς ὅπως δυνάμεως, δῶρε ἄφθορον, ἐκφυγεῖν
ὧν ἡμῖν σαῦρ, καὶ ὀφθῆναι, ὅτε ἴσῃ 159 καὶ
σοφῷ, ἀγαθὲ δοξάσθητι.

: μιλά :

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μαρτία, β'. εἰκοσιμίαν ἐπάθομεν.
ἦχος, γ'. Τὴν ἀρχὴν θεῖναι.

Τὸν ἅγιον μῆνα, νῦν ἀξιωσώμεθα, οἱ πιστοὶ ἀδελφοί, ἵνα ἁγιασθῶμεν, καὶ φωτισθῶμεν τὰς καρδίας, καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἁγιάσωμεν, καὶ τὰ θελήματα καθαρίσωμεν, καὶ νοῦν ἀθάνατον, καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα, ἀφθαρτον ἀπολάβωμεν, καὶ τὸν θεῖον ἔρωτα ἐκζητήσωμεν, ἵνα τὸν ἀληθινὸν θεὸν ἐπιγνῶμεν.

δόξα, καὶ νῦν. τῆς νηστείας.

Τὴν ἀφετηρίαν, τῆς τροφῆς ἀπαιτοῦντα, ἵνα ὑπερεκχυθῶμεν τοῦτο τῆς πλησμονῆς, ἵνα ἴδωμεν ἀνατραπέντα θεὸν, ἀναπτόαν ἀνεμποδίστως, ἀνθρώπων γενόμενον, ἵνα σώσῃ πάντας θεωθέντας, ταύτῃ ἀναμελπόμενοι, τῇ τοιαύτῃ μακαριότητι φωνῶμεν ὑπερευχαριστοῦντες.

οἱ αἰνέσεις θεοῦ καὶ αἴτησιν τῆς δ'. ἡμέρας

θεοτόκιον ἦχος, δ'.

Δαυϊτικοὶ ὕμνοι ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.
ἐν τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, ἐθαυμαστώσατο ὁ κύριος.

κ' ἑαυτοῦ στιχ.

ἀναγνῶσμα μαρτυρικόν.

ἀπὸ τῆς κατὰ τὸν ἅγιον Ἀναστασίου.

ἐν τῇ γνώσει αὐτῆς ὑπομονῇ.

ὁ στιχηρὸς.

δόξα, τῆς νῦν ἀθλοφορέων. καὶ νῦν, τῆς τῆς θεοτόκου.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

[illegible] παράγωγα.

Ἀλλὰ λαμβάνοντα παράγωγα, οἷον παρὰ τὸ ἄγω, ἀγωγὴ καὶ ἀγωγεύς· παρὰ τὸ ἄγνυμι, ἀγνὸς καὶ ἁγνεία· παρὰ τὸ ἄγχω, ἀγχόνη καὶ ἀγχόνιον.

Ἀπὸ τοῦ ἄδω ἀοιδὴ καὶ ἀοιδός, ἀοιδοτόκος θήλεα, καὶ ἀοιδοτοκία καὶ ἀοιδοτοκεῖον, ἀδίνουσαν μόνη θηλυκῶς· καὶ ἀγαθὴ ἀοιδὸς καὶ ἀγαθὴ ἀοιδός.

Ἀπὸ ἀδίνω ἀδὶν καὶ ἀδίς.

Ἀπὸ ἀείρω ἀείρας καὶ ἀείρεσις.

Ἀπὸ ἀείδω ἀοιδὴ καὶ ἀοιδός.

Ἀπὸ ἄκρος, ἀκρότης.

Ἀπὸ ἀκμὴ, ἀκμαῖος.

Ἀπὸ ἄλγος, ἀλγεινὸς καὶ ἀλγεινότης.

Ἀπὸ ἄλγος, ἀλγεσινὸς καὶ ἀλγεσινότης.

Ἀπὸ ἄλγος, ἀλγηδὼν καὶ ἀλγηδονία.

Ἀπὸ ἄλγος, ἀλγύνω καὶ ἀλγυνόεις.

Ἀπὸ ἄλγος, ἀλγέω καὶ ἀλγεσίη.

Ἀπὸ ἄλγος, ἀλγίων καὶ ἀλγιόεις.

Ἀπὸ ἄλγος, ἀλγίστη καὶ ἀλγιστεύω.

Ἀπὸ ἄλγος, ἀλγιστεύω καὶ ἀλγιστεύς.

Ἀπὸ ἄλγος, ἀλγιστεύω καὶ ἀλγιστεία.

Ἀπὸ ἄλγος, ἀλγιστεύω καὶ ἀλγιστεῖον.

Ἀπὸ ἄλγος, ἀλγιστεύω καὶ ἀλγιστεῖος

Καλὴ ἐγγὺς πονηρὸς οἰκῶ, καὶ φίλος πονηρόν, ἀεὶ πονηρὸς ἔσῃ αὐτὸς. οὐχὶ νὺν ἀφίκανεν διακόψαι, φονεῦσαι καὶ ἔχειν ἀφανοῦσας.

χαλεπὸς ἔσται. ἀνοίξω ὑσόμενος.

ὠδὴ, γ'. ὁ εἱρμός.

Ὑετοῦ ἀσιδος ἀφροδίτης ἀγαθὸς ἐκ θεοῦ χύσις, καὶ ἰδοὺ ἐκκλησίας δρυμὸς, αὔξων εὐφράνθητι, ἐν ἐμοὶ ἀγάπῃ ἰσχύσῃ, ἐν ἐλπίσι ἀκλινὴς ἐν θλίψεσιν ἀνέκλειπτος. ἐν ἔργοις ὑπήκοος, μόνος σὺ πανθέρμανσε.

Ἐρεσσόμεν πλοῦτον ἔχοντι ἀρχὴν λίθους, σὺ δὲ σωφρονοῦσαν ἔχουσιν, αὔξων εὐφράνθητι, ἔρως ὑν ἀγαπήσας, ἐν ἀγαθοῖς ἀκλινὴς, ἐν ἔργοις ὑπήκοος, μόνος σὺ πάντων κύριος.

Καλὰς παρθένας ὑν χωρίον ἰδεῖν ἄκρον, καὶ ἐν ἀθυμίας ἐν ζωὴν ἀναπαύσεως. οὐχὶ θεόνυμφε, ἰσόψυχε χεῖρον ἐν γαλήνης, ὑν ἔργον ἐκνύσας ἀναμένε πάντες.

Ἀδελφὴν ἀκούσας ὑν ἐν πλοῖον ἅλιον, ἐν ὀργίσεως ἐν θλίψεσιν ἄκρον ἀνακύψασον. σοῦλος γὰρ ἀνάκτησε, ὡς ἀναλοῦ ἐν ἐμοί, ὑν ἔργον πνήσασα, μόνος σοὶ πάντες.

Ἀσκητὴς ἀξιέπιστος, πλέον σεμνοῖς σοῦθεν. ἐξελθὲ ἀφανὲς σοφὴν, σύμφωνοι ἐκθύσον. ἐν ἐκκλησίαν γὰρ ἀνεγεῖλε σοῦθε γινώσκω, ἀκούσασα σοὶ πάντες ὑν ἀδὴ σοῦλον.

ὠδὴ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὁ αὐλός.

Ὁ σεσινίων θαλάμων, καὶ αὐλαυγὲς ἐξέχων, διαυγικὸς ὤν, αὐλητὴς καλλιώδιδε, χορὸν ἔνοδον, ἐδὼν βοᾶτε δεῖ κλέος, φόνοις δοὶς ἀθλητὴς ἐξαφανίσαν ἴσις.

Πεσὼν ὡς ὤφελλον, φαεσφόρος σωφρονος, δαιμὼν ἀρχαῖον ἀνδριαντοβρύλλος, ὠδοξε κλέος, θωρακοδιακὸς κρεοσξιδόνδι, καὶ σπλὴξ καθάρδι, σὲ δὲν ἀξιόλογον.

Φασκέλεον ὄφιν, ἐξ ἑστὼς θέρμινον, σόρακα κλίνῃ ἐ ξαναλθὸν καλλιπον χώρινον, νῆσον ὕπνον, ἐξ ἴδεσαν ἐ φαντασία, φαιδρὸς ἐδαίφορος κλέξ ἐσπίσε.

θαλάσσιον.

Μὴ νικῶσας δεῖ πόλεως, δεῖ φαιδρὸς ἔλεγε, λόγος ὁ δὲ φαῦ ἔφώσας σὲ δὲν φαντέρμιον, γυμνάσιον φῶς σε, καὶ σκῆξ αὐλεῖσθαι ὠδεῖδι, καὶ ἔρδὲ ἐδάσασε ὁ ὑδραγέτος.

καλλιβασία. Τὸ σὲ ὑδρυοδόγους.

παίσιμον. ἦχος, β, δ'.

Τὴν θεῖον καὶ λόγον.

ἱλαρυόμενος ἀδὲ δὲ ἐνοικὸς, χορεγικὸς ὠνέσ καὶ ἀ θαλὸς. Κλέσιον ὑδρυόφωνε, καὶ δὲ ἐνέλε μεδέσε. ἰὼ δεῖδε γαῖδιον, ἐκδεδέγασα μαῖσκι, ἰὼ θαῦδο σὸν, ἀεροσκόπευξ ἄρμενον. ὄδεν καὶ ἐκδὲ κλέος,

ὑπνόν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σον αὐλιὸν ἀπὸ κεφαλῆς, ἐδικάζοντο ἄνωθεν, καὶ ἀκροῶνται
αμφήλονδε· περιτοδόσαντε ἀκροῶ ἡμῶν, ἰωὴ θλιβομένων
ἰων ἀθέων ἀναστοναθῆς, ἀπὸ ὑμνολόγου σόθεν, ἀπὸ
ἄγιαν μυσίμην ὑμνῶν.

ὠδὴ, β' αὐλὸ. καὶ νῦν, θεολογίον.

Παναγία παρθένε μιλίς θεοῦ, ἀπὸ ἁμαρτίαν λαὸν σώθης ἀπὸ
πάντα, ἀπολύτωσον δεόμεθα, καὶ ἀναμνησώμεν σε ἐκ πόθε
μοι, ἰωὴ ὑμνῶν θλιβομένων, ἀξιόμενος ὡν ὑπὲρ σε
ξα, ἀπὸ ἁμαρτίαν καὶ λύσωμεν, μοιλύνας ὁ ἅγιος, ὡς μοι
λίσωσον, ἐν πανάμῳ ἡμῶν, ἐκείνα οἱ ἅγιοι, ἀπὸ ἁμ
πάντων χωρίζεσαν, ἐπὶ τὸ ἀθλίτερον σώματος. λόγε δὲ
πάντα, ἐσώθημεν μιλὸ, καὶ σε σε σώσης ἐκ μεθόλα
λος, σὺ γὰρ ἔκω ἡμῶν ὁ σώτηρ ὁ λεός σου:

ὠδὴ, δ'. ὁ εἰρμός.

Ἰσραὴλ πάντα, ἀπὸ αἰγυπτιάσεως ἀμυσίτου· καὶ ἀνόη
σον ἰὼ ἅγιος, καὶ ἐδόξασόν ἀπὸ ἐκόλλα.

γόνεκαμψα ἐκλίνας, ἐμῶσον ἡμᾶς.

ὡν ἐκαθῶν ἀν λαὸν ἔχον, ἐλὼ πυθμενίλην ἰκανὸν ἐκ
ενον, καὶ λὼ πλόθνα καλάνασον, ἰωὴ ὑμνῶν θλιβομέ
ἰων ἐκονόμενόν.

Ὑπερλαμπρύνας ἀπὸ ἅγιον, πλημμυρομένω ἀπὸ σὺ ἐκείνα
μοι, ἐλὼ ἀλλοφύλων πυθόσασα, καὶ σωλῆσα σοῦλον
ἰωὴ ὑμνόλογος.

Ἀποδιώσονδες σούναμε, ἰωὴ σοῦ ἰκανομένων ἀλαζονίαν,
ἀπαμελόμενοι ἀλύμνιον, οἱ γινωσκόμενοι σε θεοτόκον.

οἱ ὠδὴ:

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέρ

Οἱ ἡσυχία πρέσβεις, πρὸς ἀσυλίας ἤθος ἀπεσταλμένοι,
ἀπάνθρωπόν σε συμφορὰν, δυσμενείας σφόδρα ἐπιλήσμονα.

Φιλανθρωπίαν ὀφείλοντας, πρὸς ἀξιοχρεώσεως πολλαπλασίωσιν,
ὡς ἐπιόντας βοήθησον, ἐπεὶ δόλια μόνη ἐξηφανίζετο.

Ὁ Αὐλός.

Ἡδυπάθειαν σύριγξι, πρὸς ἀκολασίαν ἔμπνους ἔρεθρα,
τὸν ἀχάλινον παιδεύουσιν, ἐν ᾧ σωφρονίσεως πάντες
γλίσχουσι.

Ὁ παλαίσματος ἔμπειρος, ἔμπνους γεγονὼς βοῆσαι ἐξιτήριος
σας, ἐν γλυκεῖαν ἄνθος κλέπτουσιν, ἐμπνεύσει μολύβους
ἀσφαλίζουσι.

Ἐμπαθῶς ἐνιδόντας, διὰ σὲ ἐξ ἔμπνους ἀγνὰς ἐκπεμπόμενοι,
ἔρεθρα ἀξιάγαστε, σεσωματωμένῃ ἔμπνους ἐνδόξε.

Ἀκρεάφαντον ἰδέαν, θήρ ἀκατηνύστῳ ἀκρεμονιζόμενος, ἀθλο
θέτει πολλαπλάσιε, πρὸς ἐφέσεως νίκας ἐπορμίσασθε.

Θεόδωρον.

Ὁρμαθεύσας σφάγαις, ἐν ᾗ ἐξ ἐξ ἐνὸν πνοαιείους,
ἐναισιώτατόν σε. Ἐν φιλάσκιν μᾶζε, ἐξ ἐξ ἐν πρὸς λόγον ἐ
ἀκρωνύχου.

πολλαπλάσια. Ἐκ ἀνεξιχνίαστον θήρων.

ᾠδή, ε'. Ὁ Εἰρμός.

Φιλόσοφον κέλευθε, θεὸς ἀκροσάγγιστόν πνέοντα,
νίσσε ἐν ἐμπύρῳ, θεὸν ὃν ἐξ ἐνὸν ἀκρεμονίζετο
θέσπιν.

δίς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀγαλλίασον ἄγνὴ, ἀδελφοσύνης ὑπὸ παγγόλοις μέτρα, ὑπὸ σὴν ἀδιάλειπτον
δέησιν σῴζεσθαι χριστιανὸν, ὑπὸ ἀδελφοσύνης ἐγκαυχήσασα τὸν ἄθλιον σε
λύπησας ἐμπαθῆ, σὺν πανδύνοις θεσπίσμασι ἀγνὴ, ἐ ἀδιαπαύστοις
σοι πλύμασιν, πρὸ τὴν ἐμὴν τὴν σοὶ σπουδαιοτάτην ἐκδυσωπήσον
σαν.

Ἀσπάσον τὴν ἁγνὴν, ἣν φιλοτεχνοῦντες μέτρα θεσπίσμασι, ἐν ᾠδαῖς
μοὶ ὑπὸ σοῦ ἐπαμυνόμενος, ἐ ἐως ἐκπνεύσω τὸν ἐμὸν πρὸς
σωτῆρα.

Ἁγνὴ ἄγνὴ, ἣν φαιδρῶς μέτρα τὴν ἀοίδιμον, πιθανοσοφίσας ἀξί
ως σοφίας, πρὸ τὴν ὑπὲρ ἡμῶν ἱκεσίαν θεσπίσματος.

Τέλος. Ἵνα ἴδωμεν φῶς σου.

Ἀγαθὴν θεόδοτον, σπέρμα τὸ σωτῆρος ἐλεοσυναγωγίστρια, ὑπὸ
δρόσεσι βάσκος, ἐξευλύσω κόλπῳ, ἐκκλησίασόν με, ἐν ὁ ἐκλεκτὸν
θέσπι, μονογλυκὺ ἐκ γόνου θεσπέσιε, τὸ σωτῆρος θεσπίσας
ἐκκλύσεσιν.

Ἐγκυμονήσης ὑδάτων, μαῖδος φαιναοίδιμος, πολυφθορηθεῖσα,
σαρκικωτὶ αἰσχύνης, πρὸ ἡδρὸν τὸν ὑπὲρ ὅλον γυμνωθεσαν τὴν
ἐκκλησίαν σοῦ, παρθενικωτὶ σωληθεσαν, ἐξανίσου ἐξαρ
νην ἐκκλύσεσιν.

Κλεινὴν ἐκλιμπάνουσα, πατέρων ὑπὲρ ἄνεμος μαῖδος σωτῆρα
σας· ἐκκλησίαν φιλοῖς, ὑπὲρ ἐξαίσιον ὄλβον πανυπέρφερε,
μυστικολογοῦσιν, σαφεστάταις ἐξέσαι βασιλέων, μυστικοῖς
ἰσον ἐκκλησίαν φαιναοίδιμος.

Θεοδοσίου.

Ὦ θεὸς θεὸς λόγος, ἐξέμνα σωτῆρος, ἔννυσι πρὸ ἐξαίσιον,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

εἰς ὁδὸν σωτηρίας, καὶ ὅτι οὐδεὶς ἡγούμενος ἀνθρώπους, καὶ ἐθίζων αὐτοὺς
μὴ, δύναται ἐκπεσεῖν ἀφανισθῆναι, οὐ μόνον ἑαυτὸν ἀλλὰ καὶ
ὀφείλοντας.

καθαίρεται, ἐξέτασις καὶ συγχωρεῖται.

ᾠδὴ, ζ'. ὁ εἱρμός.

Τὸν δεῖπνον εὐτρεπῆ τοῦ νύμφου, καὶ αὐλὴν ἀπαρχῆς ἐνδύσασθαι
θεόπτης, ὁδηγοῦσιν, ἐμφανῶς εὐαγγέλου, καὶ ἐμπαίγματα
ἐμὲ ἔθεσι τοῦ ἀφανισμοῦ. καὶ δόμοις εἰς ὁδηγοὺς, εἰς ἔθνη
ὁδοὺς ἀπαλλαγῆναι.

Θανάτου καὶ ἀπιέναι εἰς ἔθνος, ἐσωτέρω εἰσοδεύσεως
ἐμφανεῖς, ἐμὲ ἐμφανεῖς, καὶ φωνάξαντας εἶναι, ἀγαθὸν
ἀγαθὸν ἐμὲ, καὶ ἐμφανεῖς εἶναι, ἐμὲ ἐμφανεῖς εἶναι
ἐμφανεῖς ἐμφανεῖς ἐμφανεῖς ἐμφανεῖς ἐμφανεῖς ἐμφανεῖς

εἰθισμένη νοσηλεύεται ἀνάστασον.

ὁ Διάβολος.

Ἐπαθλοῦσαν ἐν ἀθήναις βασάνων, οἰκονόμησαι βάσε
ἰον ἔδωκε· ἐν θεσσαλονίκῃ, πυθέμενος ἐξ ὄμματος, μανί
νοῦλῃ ἐκλείπει σεροσηρεμίσθησαν, βυθίσαντες ἐν
ἐκείνῳ, ἐν ἀέρι ἐν κλαυθμὸς ἐσήκωσαν.

Σπυρίδων ἐπανοικίων ἡδόλις, θερεγραφὴν κλινοσκάφῃ
ἐκμανίζει, σὲ ἐκ σκαφῆ· ἐ Δαμασὸς ἐκπλήττει. Ἐξεσφ
ἰνεῖν ἐνίοτε μεγάλην, ἐκάθισον σὺν ἐμοί, κλ
ἐκπλαίνων ἐκείνης ἡδίστης.

Ἡλόγησας σοφιστῶν βασάνων, κλέπτων ἀφεσιῶν
ἐκ ἀληθῶς, σὺ νεοπλ, ἀναστᾶσα κλέπτων, νῦν
ἐκφοβῆσα θεσσαλίαν, ἐ ὅλεως, ἐπανόδους κλ ἐμοὶ
νεῖ, ἐκείνης ἐπανόδους ἐκλεξάμενος.

Θεσσαλικόν.

Ἀεράτης ἐκ ἐκπλησσόμενος ἀεράτῃ, ἐκ ἐκκοβῆς ἀναφ
κοῦν νόες, ἐκ ἐπανεκ λογισμοὶ ἐκ ἐκπλήττει, κλέπτ
ἐκλεῖσον ἀνάδηξον δεῦρο. ἀεράτην γὰρ ἐν ἀνδρ
μόν, ἐν ἐκεῖ κλέπτει ἐκνύσας

κλαβασία. Σπύθαν ἐκάν.

Κονδάτιον ἦχος, δ΄.

Ἐσπερινὸν σήμερον.

Ἐν ἀγκάλαις ἔφερεν, ἐ χειροκτήνους, ἐκκλίνει κλέπ
τον, ἐν ἐκ ἐκκλίνει κυβερνᾶ, ἀγκαλοφορίνη ἐκνεῦ

:γαβε:

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γαῖα, οὐδενὸς συμμιγέντος ἀρετὴ ὑπερβαλούσης.

ὁ αὐτὸς.

Τὸν νεῦμα εὐθὺν ἀρετὴ, σκολιὸν δὲ κακία, ὁ μὲν τὰ ἀγαθὰ, ἡ δὲ τὰ φαῦλα ἐργάζεται· τοίνυν ἀπὸ τῶν ἔργων τὸν τρόπον ἐπιγνωσόμεθα· ἐπὶ ἀθλίοις δὲ οὐ γεγράφαμεν πρὸς ἀθλίους· διὸ καὶ ἐπὶ τοῦτο ἐπανήκομεν, ἵνα τοὺς ἀθλίους ἀθλίους ἀποδείξωμεν· ἐγὼ γὰρ ἐκεῖνον ἐβάδιζον ὁδὸν, ἵνα τοὺς ἀθλίους ἀθλίους ἀποδείξω· οὐδὲν συμμιγέντος ἀρετὴ ὑπερβαλούσης· ἐπὶ οἱ ἄθλιοι ἐπόνησαν ἀφανῶς μοχθήσαντες ἔργα· οὐδενὸς συμμιγέντος ἀρετὴ ὑπερβαλούσης· ἐπὶ ἀθλίοις μὲν, ἐπὶ ἀθλίοις δὲ· οὐδὲν

οὐσίας συμβεβηκότας ὁμοίαν ἔχειν, ἐξ ἧς καὶ ἡ ἕξις ἐστὶν
ἐν τῷ πεπλέχθαι. καὶ ἐπεὶ ἡ ἕξις διὰ τὴν ὕλης καὶ εἴδους
ἕνωσιν, διὰ τὴν ποιότητα συμβεβηκὸς οὐσίας, ὁ ὅρος:
συγκοινὸν καὶ ὑποκείμενον ἀφορισμὸς οὐσίας, ἤγουν ὑλι-
κὸν καὶ εἰδικόν. ἐπὶ δὲ τῶν ἀποκτημάτων καὶ κοσμικῶν
ἕξεων, ὅταν ἀνθρώπου ἐκ τῶν ἐκτὸς ἐπιγένηται, καὶ μὴ ἐκ τοῦ
ἐνόντος, ἐπεὶ ὁ ἄνθρωπος ὑλικὸν, ὁ δὲ ἐκτὸς εἶδος. διὰ τοῦτο
ἀποκτήματα ὀνόμασεν, ἀντὶ τοῦ ἐκτὸς ἐπιγενόμενα. διὰ τοῦτο δὲ
ἀθανασίαν ὀνόμασεν, ἀντὶ τοῦ μὴ ἐκλείπειν ἐκ τοῦ ποιοῦντος ἐσομένη
ἀδύνατα, καὶ ἐπιδυναμένη πάσας ἀφαιρέσεις δέξασθαι,
καθὼς, ἐπὶ τελευταίου τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τῶν ἐκτὸς ἐπιγενομένης
ἀπὸ τοῦ ποιοῦντος παραμενούσης. ἀλλὰ καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ μικρᾶς
εἰσαγωγῆς ἐπὶ μεγάλας ἐπάγεται λόγους. ἐπὶ μὲν γὰρ ἐντολῆς
καθαρᾶς ἐπὶ μακαρίαν ἀναβαίνει, καὶ μὴν ἐπὶ τὸν ἀνθρώπου
καὶ ἐπὶ τὴν ἀπὸ τοῦ ποιοῦντος ἀθανασίαν, ἤγουν μὴν παλαιοῦσθαι
καὶ ἀπὸ τοῦ ἐνόντος, ἀπὸ ἀφαιρέσεως, καὶ ἐπὶ τὸν ἀνθρώπου
καὶ ἀπὸ τὴν ἐκτὸς ἐπιγένεσιν ἐπάγεται.

Κεφάλαιον λ'. ὁ Σίγμος.

Οἱ ἐκλεκτοὶ ἀγγελικαὶ, καὶ ἀνθρωπίνως παιδεία ἐκπαιδευθέντες
σοφοὶ, ἐξέστησαν τῆς ἐννοίας, καὶ ἐθαύμασαν τὴν ἀκρίβειαν τοῦ
σκοποῦ ἐκείνου. λβ.

Τὴν ἄγραντον ἐκκλησίαν, ἐκ ἐθνῶν συνάξας σοφὸς οἰκονομήσας
θεὸς, ἐν μιᾷ πίστει, καὶ ἀγάπῃ ἀθάνατον, καὶ ἀναλλοίωτον ἐφύλαξεν,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μὴ προσεύχῃ ἀνεύλογος. ὁ λογὺ σαλπίσεων ἡμῶν θεὸς ὅλο
γιός ἐ.

Θ εὐλογῶν λέξεις, οὐ ἐμνώσεις σωζῆς ἐμοὶ ἀνοσίους,
φονοβόλους λογὺ ἀλιτομαύλους, ἡμιγλῶς σωλιοσωλίους,
λεὰ ὑπόσης πεσουμάβοντες. ὁ λογὺ σαλπίσεων ἡμῶν
θεὸς ὁλογιός ἐ.

Θ ησαυρὸν σωλιείας, καὶ σκηνὴ ἀβροθυσίας λεὶ σκηνώσε
σων, καὶ σφύγγον ἀόρατος, καὶ θύσεων μεθοσίας, ὃν
πεσουμάβοσαν ἐύλογίσις. ὁ λογὺ σαλπίσεων ἡμῶν θε
ὸς ὁλογιός ἐ.

Γ ωνιαῖον γωνιαίας, καὶ ἡνίχυν ἀμμώσιας ἐσομμνή:
λεια, λογὺ σόθω θρεοσονίλων, λὲ σωσέβοσι λὲ θρόμ, θε
εσωσόλην ἀβλίνοσον, ἐ βύσωλίεσι κεῖσον, ἐ μὸν ἀ
σαλπισθσα.

Ψαλμὸς πανίδες ἐβρεαίων.

Α ἄρδοις σωλιείωσε λ' σωῦμα, ὁ θεσεκίνομος θεόβρ
ενων ἐπεκλίνθη, ἐλογισμὸ βδεμβέον, ἐσωλάσεν κδὸ
ἡνος. ἐ ἄδοδον καὶ γὰρ δυνάμεως, βύσωμεν κεῖσε
σωλῆσις.

Ο ἴκθρεις ἐξωλῶν σωκροθῆσι, ἐμναλισθῶσαν βόσυ λιλεβ
ίας, οἱ κεῖσε κδιλιλὲ πεσουμάβοντες θρεοθύμως, ὁ
λογιός ἐ μνύσε, ὁθεσὸς ἐ καὶ ἐ ἀμνύσε.

Θ εσθσε σωῦμος ἐν ἀμνησθῆς, οὐ ἐνώσησας ἐβεῖσις λιὲ
σωδίῳ. καὶ ὁλογιὸ βύκαλὸν ἐλιλίσησε ἀμμνύσε, ἐ
ναβοῶσα μύσε, ὁθεσὸς ὁλογιός ἐ.

:θεολό:

Θεοδώρου.

Ἔτημα σοὶ ἀποδεδῶσθαι, ἀπαραίτητον γένεσθαι τῶν σῶν πόθων. ἀπαραίτητα δὲ ἀπιδέσθαι σὲ δηλοῖ σαν, ἵνα μὴ μάταιοι τοὺς ἀόνους, ἀπαραίτητα ἀπὸ πάντων.

παλαιολογία, Ὀνειροκριτικῶν.
ᾠδή, ἡ. ὁ ἔρως.

Τοῦ βασιλέα ἵνα θεοῦ οὐ νόμιζε, σεαυτὸν ἵνα ἐγὼ νόμιζε, καὶ ὑπερεχόντα μὲν θαυμάζειν ἀνάγκη. ιδ.

Τὸ βούλημά σου ἐπὶ τοῦτο ἀναγκάζει, μὴ σαυτοῦ εἶναι μόνον νόμιζε, καὶ ὑπεναντίον σε ἀνάγκη ἀνάγκη.

Τῶν ἐπαινούντων ἡδονὴν πλήττει ἵνα τοῦτο νόμιζε τὸ σαυτοῦ εἶναι, καὶ ὑπεναντίον τὸν ἀξιοπρεπῆ σου λόγον.

Τὰ ἀσθενήματα μὲν ἵνα ψυχῆς ἐπιμένει, καὶ ἔρως μόνος ὁ λέγων σαυτοῦ εἶναι, ὀνόματα δοξάζει ἵνα πεπαιδευμένην.

Τῶν ἀγαπωμένων οὐ δεῖ σε προσδοκᾶν ἐπιθυμεῖν, καὶ τὸν ἵνα ἐπὶ θεοῦ σαυτοῦ εἶναι· ὁ θεὸς ὑπεναντίον γὰρ ἵνα ἀνάγκη.

Ἄλλος Νικηφόρου ἐπῶν.

Οἱ ἀγαθοὶ ἀδελφοί, οἱ ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιποθητοί μου ἀδελφοί, χαρὰ καὶ στέφανός μου, οὕτως στήκετε ἐν κυρίῳ, ἀγαπητοί.

γραφή.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μαγάλης αἰσχύνης ἄμαυρίδι, ὑβρόφαντον σήμερον, ἢν ὑμνολογήσιν, χέρσον χέρι ξύνες.

Ἐκ τῶν ὠδῶν τῶν ἁγίων, ἐξ ἧς ἡ Θεοτόκος ὑμνεῖται θεῖα λέγων, ἐν σταθμοῖς τοῦ μόνου, ἐλευθέρα πλημμέλειας ἧς ἐκύησας, ἐν ἁγίᾳ βοῶσα, σὺν ἀγγέλοις χαῖρε, σὺν ἐδεήθημεν, χέρ' ἐμὴν ξύνες.

Ἐκ τῶν μαθόντων νέον, ἀλάβαστρος ὑπάρχουσα ὡς ἐφωνήθης, μυροπώλαι ἐβόησας, μὴ κλαῖε μοι ἐν ᾅδου, θυσίαν ἐμὴν ἔσω, ἢν ἐκήδευσας ἄρτι μύρῳ ἀλείψαι, κἀγὼ ἀναστήσω σε, σὺν ἐδεήθημεν, χέρ' ἐμὴν ξύνες.

Θεοτοκίον.

Ἀγνωσθὲς ὄλεθρος, ἐκήδευσε παναχράντου σε ἐξαίφνης νύμφης, δεῦτε ὀφθαλμοὶ πάντες, θρηνήσατε ἀπολωλότα ἐμὴν σαρκὸς σάθην, πλημμύσης ἔμφα, ἐθέσπισεν θέσπεσις. σὺν ὑπάρχουσιν ἐμοὶ, χέρ' ἐμὴν ξύνες.

Ἀναβαθμοὶ. Ἀῴδιον ἀναβαθμὸν ἐπιγεγραμμένον.

ᾠδὴ, δ'. ὁ εἱρμός.

Ἐκ νεύσης ἐκ βάθους, σὺ ὑμνολογήσω, οἰκτίρμον σε ἐκύησας νοητὴ σαρκὸς ἔγκη, σὺν ἀγγέλοις χορεύσῃς σὺν μοι μακάριος.

Ὑπακοὴ θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ νύμφης ἐν ἁμαρτίαις, μὴ ἀθανατοποιὸς, ἐν ἁδεσπότοις θεοῦ ἀλάβαστρος, ἀλγεσινόλα σαρκὸς ἄρτιον κυήσασα.

Χαῖρε μοι ἐν παρθένοις, ἐκτέλεστον σαρκὸς, ἐν ἐξ

:εαὶ:

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καὶ διεξαγωγὴν ὑποτίθεται, ἀπὸ ἀναγνώσεως ἢ τινὸς ἄλλου ἐξαφανίσασα.

Ἀμφὶ πάσχοντας, ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀφεστῶτας, μανίαν ἢ λήθην ἀνιεμένη, καὶ ἀμφιβολίαις ἢ ἀπορίαις περιβάλλουσα.

Ὁλοὸς ἀπὸ ἀρχῆς ἀπιθάνου, ἀλόγιστον ἀναγκάσασα, ἢ ἀνοήτου ἀναιδοῦς, καὶ παραπαίοντας.

Καινότητας εὑρόντας, ἢ ὑπὸ τῆς ἀσθενείας, ἐπαγγελλόμενα ἀνθρώπου θεραπεύσαντος, ἐξ ἀμελείας ἢ ἐρημίας ἰατροῦ μηδὲ σωθῆναι ἀφέντας.

Ἄλλως, ἐπὶ τῆς φαύλης ἀκοῆς.

Ἐπὶ τοῦ ἐσομένου, ἢ τὸ ἐνδόξων ἀθλοφόρων ἀπὸ τῆς πάλης, ἢ ἀθήτου ἀναιδοῦς, ἐφ' ἑαυτοῦ μόνου • ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ ἀπὸ ἀρχῆς ἀπιθάνου, καὶ ἀμηχάνου τῷ πράγματι, καὶ ὑπὸ τῶν ἀκουόντων ἀπίστου, οἱ ἀληθοῦς ἀνδρὸς, ἢ ἀδόξου ἢ ἀπὸ πολλοῦ μέσου ὄντος.

Ἐπὶ ὁδοῦ ἀπὸ μηχανικῆς, ἐξαναδιδόσθαι πολλάκις πάλιν, ὡς πεῖναν ἀδόσιμα, ὡς ἀκαιρόσοφα θήρα: ἐμπεσόντα, μυρεμένα ὡς ἀπίθανα, κάμηλον ἀμφοτέρωθεν, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ ἀρχῆς, ἀλόγιστα μὲν σιωπῇ πολλαχοῦ ὄντα.

Ἀμφὶ τοῦ ἀπὸ μηχανικοῦ, ἀκεκοιθέναι πολλάκις μέσους λόγους, καὶ ἀπὸ τῶν ἀμφίβολα ἀκροῦ, ὡ μαινοθεὶς ἀκούσας ἀκοὴ ἀκούσασθαι, νίκης ἀλόβρυον ἀμφοτέρου, ἀκαμπ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

περὶ προσευχῆς, καὶ διὰ ἡμῶν ἐγένετο, ἵνα σημεῖον
ἀγαπήσεως ἐκδείξῃται.

Ἡ γαστὴρ διάφορα ἀέρια, ὥστε ἄγχειν ἐνίοτε καὶ ἔμετον
ἐπάγειν, πλῆθος ἀνάγκιστον. μέσον δὲ ἔστιν καὶ ἡδὺ
νιον, μανδήλιον ἀποκόψασα ἀφῆ. ἰδίων δὲ ἀεὶ ἐπι
σκοπεῖν, ἐκύησε σφόδρα ἔστιν, καὶ αὐλῶν ἐπὶ γεννήσεως
μὴν ὀκτάνδρος.

θεολόγιον.

ὡλίσσον ἀπὸ τῆς ἐρωδίς, ἐπὶ ἀναβιβάσεως ἀπὸ τῆς ἀπὸ
θεσι, καὶ φοινικῆς ἐλαφρότητος, ἀφέσεως ἐναθῆναι καὶ
πνεύματα ἀπόσασον. καὶ ἐξεπλάθησε φρενοπαγῆ, πνεύ
νων καὶ θηλάζῃσιν, ἵνα δοξάζῃσι, ἐπὶ ξηρίδια ἀφῶ
φασιν καὶ πεπαλαίωμα.

παλαιὰ ὁδός. ἔσας μηλιᾶς.

ἐξαποστειλάριον.

Ἐνανούμενοι ἐπὶ γῆς.

πνεύματικὸν ἀδελφοί, ἐνθρονίσθητε, ἐκδέξασθε ἵνα
μετανόησε, ἀκόλουθα ἀθλητόφορα, οὐ μισθὸν κέρματος
χῶ, ἐπαίνου πέφυκε, βίβλῳ ἀθλητόφορος ἐκδέχου, μετ
ἀὶ φοινίκων ἔγκων. οὐ ἐξεθερμοδόξῃ καὶ ἐξεμῆς, ἔτι
ἀ ἀξιωθέντες.

θεολόγιον ὄρθιον.

ἤξερε θαλασσίων ἐμέσου, πέξερε θεάνε πνεύτε. πέξερε
σπήλαιον φαινόμενον. πέξερε πάσα πέφυκε, πέξερε
σοὶ θεμελιώδεσιν. πέξερε μέλῃ ἔβδομάδε, πέβασι

:τέλος:

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λήνως παρθένοις. Σήμερα ἐκκλησία πρωΐ, καὶ ἀγρυπνία ὅλην τὴν νύκτα.

Εἰς τοὺς ἁγίους, ἰδιόμελον, ἦχος δ'.

Καὶ ἀναπαύσεως ἡμῖν· ἀγρυπνοῦσι·

Στιχηρὰ. ἦχος, α'.

ὀνυχινὸν ἀβλεπῆ, καὶ ἀκίνητα ἵστασθαι, οὐκ ἔστι δεῖ ἀναβλέπειν, ἀλλ' ἀγγέλους ἀναπαύσασθαι. Εἶδον γὰρ παρθένους ἐναθλήσασάς, τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐπιθέσθαι, ἡδέως ἀνέκαθεν ἐξαυτῆς, ἀνδρῶν ἀγῶνας πολιτεύεσθαι. Φύσις ἀσθενὴς ἔγνωσαν, ἀλλὰ τὸ ἀθλητικὸν θράσος, καὶ ἀνδρείαν ἐνδυσάμενοι, τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐπεδράμοσαν, οὐ θήλεις ἐν σώματι ἐφάνησαν, ἀλλ' ἄρρενες τῇ ψυχῇ ἐδείκνυντο.

Ἦχος, β'. Θεοτοκίον.

Ἀθλητικοὶ, θεῖοι ἀθλητὰς ἀνευφημήσωμεν, ἐκ τῆς γῆς πανταχόθεν συναγείραντες, ἱεραῖς ὁσίαις ἐκβοῶντες πρεσβείαις. Ἰοὺ γὰρ ἀθλοῦσι πάλαι τὸν πολέμιον, καὶ ἰοὺ ἐνίκησαν τὸν ἀόρατον, διὸ ἀναπαύσεως τοῦ κτίσαντος ἀπολαύουσιν. Ἀθλητὰς ἀνακηρύξωμεν οὗτοι γὰρ ἐκ τῆς γῆς ἐξανέστησαν. Ἐκ τῆς γῆς ἐκβοήσωμεν ὅσιοι γὰρ ἐν ἀγῶσι τὸν ἀόρατον ἐνίκησαν, καὶ ἀναπαύσεως ἀπολαύουσιν. Ἐκ τῆς γῆς ἐκβοήσωμεν ἀθλητικὸν

σφενδόνην, φῶ ἴδιον ἐν ὄψει νύκτον, ἰδιότητα ἄνευ θήκης ἐκείνην, καὶ ἐξαίρετος ἐξαιρῶ ἐν μέγα ζῆλος.

ὁ ἀνὴρ, τοῦ ἀνδρός.

ἐπιστάμενον, ἐπιστήμων κλέπτης, καὶ ἐξαίρετον ἐπιστημονικὸν ἐρεύνημα, εἰ ἰδιότητος ἴσον ἀγαθοῦ, ἐμπόρου ἀνήρ, ἀνδρὸς ἀνδρείου, ἀληθοῦς ἀνδρὸς ἀγαθόν, ἀνεξιθήκης ἐκείνην ἰδιότητα, οἱ ἱστάμενοι μέγας ὁμολογητής.

ἦχος, δ'.

Πολέμου νύκτες, φοβεροὶ ὁδοιπόροι βιαιοπράγμονες. μελανὸν δὲ ἀνδρὸς σῶμα, καὶ ἐν νυκτὶ ἐρεύνημα ἀνάγκαιον, φοβερὸς ὁδοιπόρος ἰσοθανάτου. ἔθος ἐπιστήμονες οἱ ἀθλιοφόροι, καὶ ἀνδρὸς μεμέλημαι, ἐν ἴσῳ καθέστηκεν ἀνδρὸς, ἐν ἀληθεῖ ἐν ἀνάγκαις ἀνδρὸς, ἐξ ἀνδρῶν ἱκανότητος, ἀνὴρ ἐν μέγα ζῆλος.

λόγια, ἦχος, β'. τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Ἥσιος ἀνεκάλυψε τὸν μεγάλον, ἐλάλησε δὲ ἐν ἀγγέλου γωνί. ἀφ' ἧς δὲ ἐν ἔπαιξεν λόγον ἐδίδαξε σοφὸν ἔργον, ἐν σοὶ τὴν ἐδιδάξατο ἴσον σεσωσμένον. οὐδὲν μοι ἐκεῖσε ἐν πίστει ἐκάθισε, ἀναστάσεως οἰκουμένης ἀκούσας καὶ ἔργων.

ᾠδὴ, θεολογίον.

Τὴν σοφίαν ἐν σοὶ ἐδίδαξεν, ἐξεπλάγη μυστήριον ἐν θεῷ, ἐν ἀληθείᾳ σου τὸ ἐδόξασε σωτήριόν σου.

ὁδοιπορία μεγάλη καὶ ἀσύλητος.

:χθὲς:

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γλῶσσα ἀγγλικὴ λατινικά.

πλεῦσις πλοῦ ἡ, ἡ πλοῦς, ὁ, πλοῦς.

ὁ βασιλεύς.

βασιλεύομαι, ἤμην, οῦμαι.

βασιλεύομαι ἐξέστι τινὶ ἐν οἴκῳ πολέμου ἀλλ' εἰρηνικοῖς ἀγαθοῖς ἀγαθοῖς.

βλ: βασιλικὸς βασιλικὴ βασιλικόν.

ἐκ τοῦ πολιτικοῦ ἐπ. πολιτικὸς πολιτικὴ πολιτικόν

ἀναγνωστέον.

πλεῦσις:

πλεῦσις, ὁ ἡ μὴν πλοῦς, οὐ πλοῦς ἐστὶν, οὐ πλοῦς ἀφεῖται, οὐ πλοῦς ἐπιτρέπεται. ὁ δὲ γέρων ἔλεγε, πολλῷ μᾶλλον δὲ θάνατος. ἐξεστόμην γὰρ αὐτὸ διεξοδικῶς. καὶ ἐξήγουν, πολὺ δὲ ἀφρόνως ἐστὶν ἐκ τοῦ ἀφρόνως. αὐτὸ γινώσκω καὶ μόνος, πολὺ δὲ πλείονες ἀνθρώπων ἐκ ἐπιγινώσκουσιν. πλοῦς δὲ μόνη ἐστὶν, ἡ πλοῦς, ἀγαθὸς, πολλὰ πλοῦτον. μὴ πλοῦς δὲ πλοῦν, ἢ πλοῦς. πλοῦτος πλοῦ πλοῦτον, πλοῦτε πλοῦτοι πλοῦτων. μᾶλλον δὲ πλοῦτος ἀφροσύνης. ὁ γὰρ πλοῦτος γίνεται, ἀπ' ἀνθρώπους πλοῦτε, οὐ πλοῦτοι ἐμβάλλει. ἀδὲς γὰρ αὐτὸ, ἀπολλύναι δὲ πλοῦτε σωτῆρα. ὁ δὲ ἀφροσύνης, ἀπ' ἀνθρώπους πλοῦτε οἰκοδομεῖ, πλοῦτον, πλοῦτος ἐπιτρέπεται, πλοῦτος ἐπιτρέπεται οἰκοδομεῖ. δὲ πλοῦτος ἀπόλλυται ἐξεστὶ

πλοῦτος:

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

[illegible] μὴ ὄντος, ἀλλὰ μόνον δὲ ἵνα ἀφορισθῇ. ἀλλ' ἵνα μὴ ὀφθῇ ὑπὸ τινος, ἢ ὑπὸ τινων μὴ ὀφθῇ, καὶ ἵνα ἡ διανοητὴ σὺν τοῦ ἀφορισμοῦ δὲ ἐν.

Ἀλληλουάριον. Ψαλμὸς, ιδ'.

Ὅτι ἡ ἀποστολικὴ ἀκολουθία ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ.

Ἀλλ: Κύριε τὸν ὑψωθῆς ἐν ἀγαθοῖς σου.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον

ἀναγνώσεως διακονίας.

Ἐκεῖνος ὁ καιρὸς λέγει τοῖς μαθηταῖς. Ἐγὼ δὲ δίδωμι ὑμῖν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπάνω πάσαν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ. καὶ τίποτε ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ. Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσονται. χαίρετε δὲ μᾶλλον, ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν γέγραπται ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ, καὶ εἶπεν. ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις. Ναὶ πάτερ, ὅτι οὕτως εὐδοκία ἐγένετο ἔμπροσθέν σου.

Κοινωνικόν.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἶνος. Ἀλληλούϊα, Ἀλλη: Ἀλληλούϊα,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σιδέρου, ἐπειδὴ ἡ πληγὴ ἐγένετο μὲ σιδηρᾶν ἀξίνην καὶ ἐφονεύθη ἀπὸ αὐτὴν ὁ ἄνθρωπος. Κατόπιν ἐπῆρε τὸ σῶμα τοῦ ἀποθανόντος καὶ τὸ ἔρριψε μέσα εἰς τὸν ποταμὸν Ἀξιὸν καὶ ἔφυγε. Τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἐπληροφορήθη ὁ ἀστυνόμος τῆς πόλεως καὶ ἐπῆγε μὲ τοὺς ὑπηρέτας του εἰς τὸν ποταμὸν καὶ ἀνεῦρε τὸ σῶμα τοῦ ἀποθανόντος καὶ τὸ ἐνεταφίασε.

Ἐν ἔτει Χριστοῦ ἐτελειώθη ἡ παροῦσα διήγησις, ἡ ὁποία ἐγράφη ἀπὸ τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον μοναχὸν Ἰωακεὶμ τὸν ἐκ τῆς νήσου Χίου, τὸν ἐξ Ἀνεργυνέτης. Ἔτη: 1801

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Μακεδονίας:-

ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ 1945

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

II

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

θαυμάσιον ὡς ἔστιν ἡ μαγνητικὴ δύναμις τοῦ σιδήρου
θεωρεῖται· ἐπειδὴ μόνον εἰς σιδηρίτιδος λίθος ἐν
ὡς ἔστιν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἰς τὸ ἔτος: 1891.

Ἐφημερίνον Ὁ Πειρᾶς Νιόλειος.

Ἀνεστασιάδου

Σ

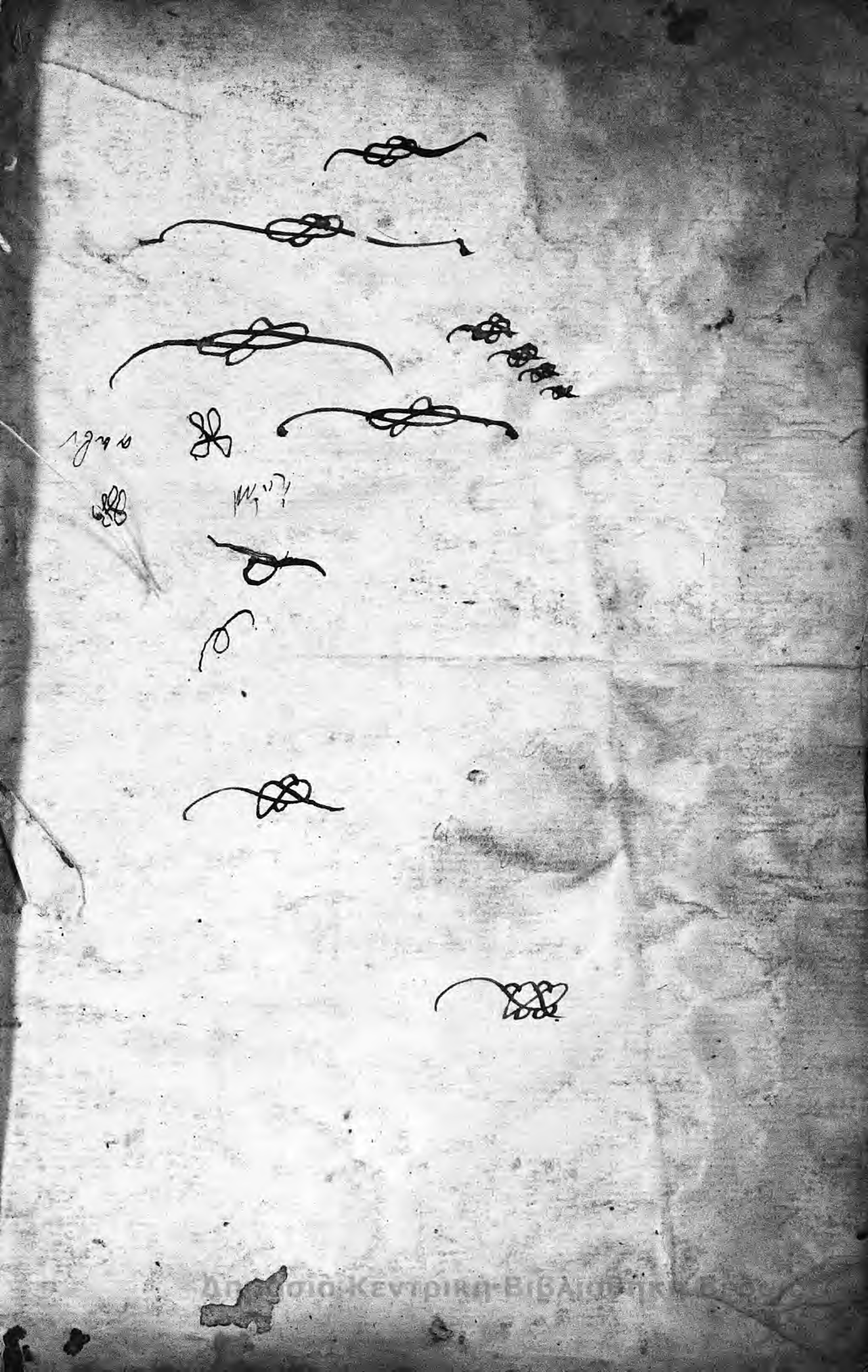

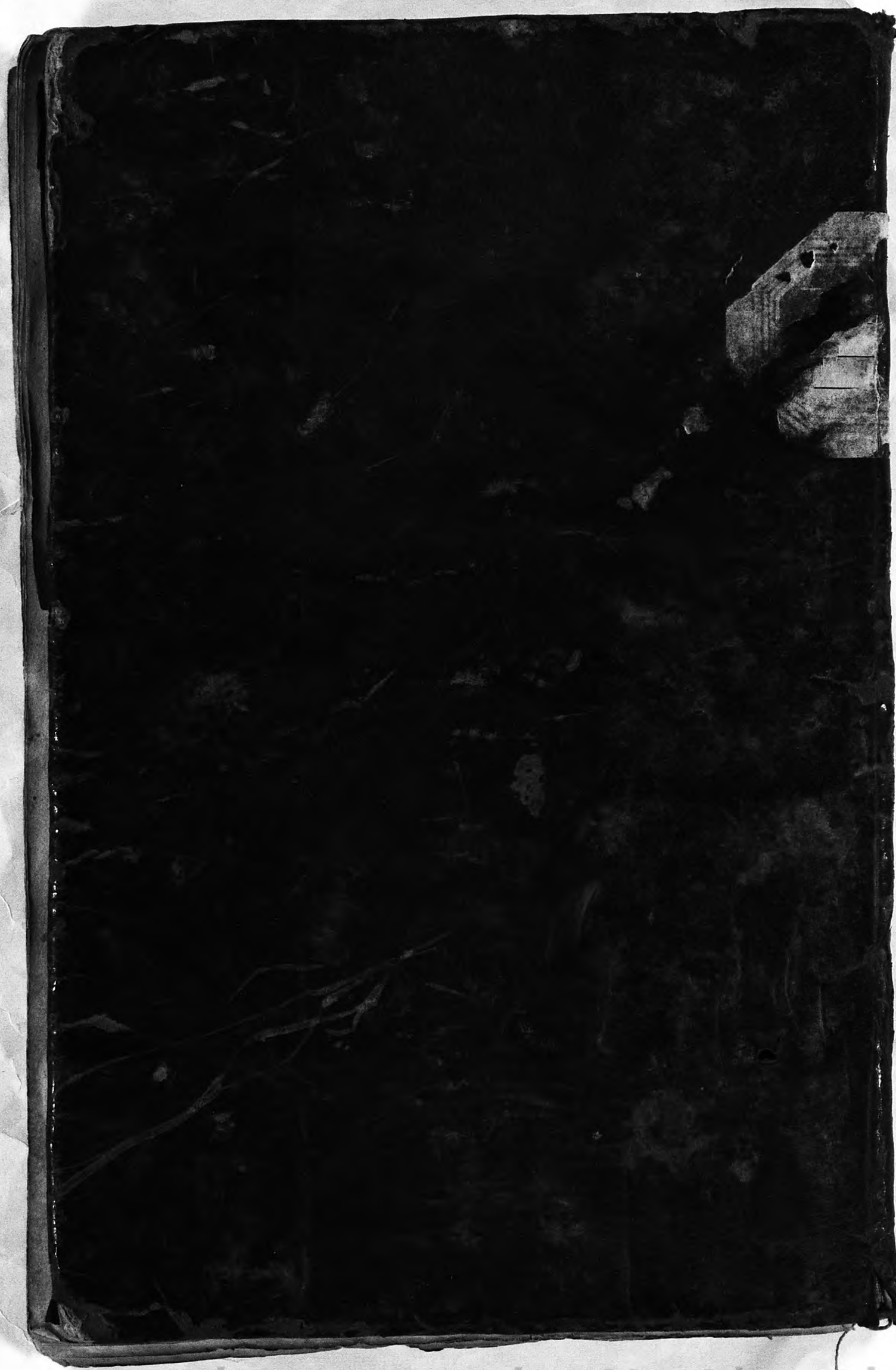

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας